

Astrid Marie Christiansen

Foto: Torben Petersen
Design: mauryathome.dk

Mine forbilleder

Nævn tre forbilleder for dit kunstneriske arbejde.

Robert Mangold (1937-),
Jacques Tati (1907-1982),
Mary Heilmann (1940).

Hvordan påvirker dine forbilleder dit arbejde? Bruger du deres billeder i din kunstneriske proces og i så fald hvordan?

Jacques Tatis arbejde var tilstede i min opvækst. Hans farvepalet interesserer mig, ligesom fraværet af mening og den manglende kronologi. Jeg har hentet stillbilleder fra hans film og tidligere arbejdet meget direkte med dem. Mangold lærte jeg først at kende senere. Det gik op for mig, at jeg ikke var den første til at arbejde med *shaped canvases*, da jeg så hans værker. Hans stramme minimalisme inspirerer mig, ligesom hans brug af rammens form som udgangspunkt for værket – at rammen dikterer resten af værket. Med Heilmann er det især hendes humor, både i værkerne og i hendes udtalelser. Hun gav mig på en måde tilladelse til at hente inspiration fra tv-serier og anden popkultur. Hun pillede snobberiet og det elitære ud af kunsten for mig. Også hendes minimalisme og maleteknik inspirerer mig.

Har du altid været inspireret af de samme kunstnere, eller har det forandret sig over tid?

Det har ændret sig, hvem der har inspireret mig. Kunst har altid fyldt meget for mig, og som barn var jeg fascineret af surrealisterne. Som ung var jeg optaget af David Lynch – den måde, han "skød først og tænkte senere" på. At han skabte noget og først efterfølgende tillagde det, han havde skabt, betydning. Jeg startede med at arbejde figurativt, og dengang var jeg især optaget af David Hockney og desuden af Jonathan Laskers teknik. Tati har altid optaget mig. Senere rettede jeg blikket mod tørre minimalist.

Er du vokset op i et hjem med kunst? Har det haft betydning for dit kunstneriske arbejde?

Der var samtaler om kunst og film i mit barndomshjem, og vi havde kunst hængende. Min far er maler, og han tog mig med på museer. Hvis jeg spurgte, kunne han fortælle i timevis om kunst. Det har helt klart haft betydning for mit sprog om og min interesse for kunst. Og jeg tror også, at mit kunstneriske arbejde og mine tanker om kunst har påvirket ham. Det går begge veje.

Hvornår havde du første gang en betydningsfuld oplevelse med kunst? Og har den oplevelse betydning for dit kunstneriske virke i dag?

Som barn syntes jeg mest af alt, at det var dumt og kedeligt at gå på museum. Men jeg kan huske et værk, jeg så på Louisiana – "Attempt to Raise Hell" af Dennis Oppenheim. Det er en bronzeskulptur, som den besøgende kan aktivere og derved få en siddende mand til at slå hovedet mod en klokke, der så siger *dong!* Det var ikke en oplevelse, der gjorde, at jeg tænkte: "Jeg skal være kunstner", men jeg oplevede pludselig, at kunst ikke kun var for voksne, men at den også tilhørte mig.

Hvor kommer dine billeder fra?

Meningen med mine værker er, at de skal findes. Altså, jeg skaber ting, som jeg mener mangler i verden. Derfor skaber jeg dem. Motiverne henter jeg fra mit eget liv eller fra mine omgivelser. Det kan fx være mønstret på gulvet i mit barndomskøkken eller i en tv-serie. Jeg prøver altid at skabe noget, der ser ud, som om det altid har eksisteret, at det er gammelt og har ligget på loftet i mange år. Nye ting gør mig nervøs. Jeg får berøringsangst og bliver bange for, at de skal gå i stykker. Jeg kan godt lide ting, der har været her før mig.

Min kunstneriske praksis

Jeg bor og arbejder i København og er maler. Jeg går nok mere skulpturelt til maleriet end de fleste. Det gør jeg bl.a. ved at specialbygge mine blindrammer, så de afviger fra den mere klassiske rektangulære form. Mine *shaped canvases* opstod egentlig på baggrund af et praktisk behov – jeg var interesseret i at bemale siderne af lærredet (de fleste malere kæmper med de sider på en eller anden måde), og for at give mig selv plads til at eksperimentere byggede jeg blindrammer, der var 15 cm dybe. Det affødte en række reaktioner. Blandt andet blev maleriet pludselig en skulptur – et objekt. Det var helt praktisk ikke muligt for beskueren at se hele værket på én gang. Det begyndte jeg at spekulere i – hvad nu, hvis størstedelen af motivet sad på siden af rammen eller i bunden af rammen? Jeg kunne næsten se koreografien for mig, når folk "dansede" med mine malerier for at se dem.

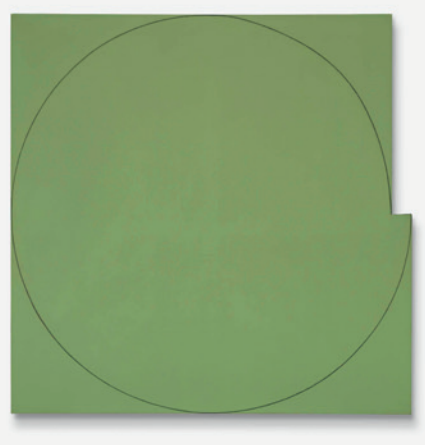
I begyndelsen havde jeg en vis berøringsangst eller ærefrygt over for min opfindelse. Så opdagede jeg Frank Stella og alle de andre, der havde opfundet det formede lærred for mig, og så begyndte jeg for alvor at male. Man kan koge det ned til, at jeg interesserer mig for former og farver – hvordan giver jeg denne farve de bedste forhold, hvordan repræsenterer jeg bedst denne farve? Hvilken form kan bedst skabe det objekt, jeg ønsker at sætte i verden? For det er nok primært derfor, jeg er kunstner, for at skabe objekter, som jeg føler mangler i verden. I min verden i hvert fald. Betydningen af værkerne må folk selv ligge og rode med. Jeg har nogle bud på, hvad det hele handler om, men de skal ikke rodes sammen med andres fortolkninger. Pointen er netop ikke at diktere en betydning.

Jacques Tati
Stillfoto fra filmen "Mon Oncle"
1958

Mary Heilmann
Matisse
Olie på lærred
137 x 137 cm
1989

© 2020 Robert Mangold /
ARS, NY / VISDA
Uden titel
Akryl og blyant på lærred
182,8 x 182,8 cm
1973

Udstillingen er støttet af:

15. Juni Fonden

Knud Høigaards Fond

Billedhuggeren, professor Gottfried Eichhoff og hustru, maleren Gerda Eichhoff's Fond

Theodor Alfred Christian von Ingens-Bergh og hustru Gisela von Ingens-Bergh's Franks Kunstnerlegat

Stiens Kunstfond